

קדש עלמך צמותך לך מתקיים עפ"י שני דרכים או שמואלך צמותך ולפעמים הטיפך כצומח צמיח שמשני עלמו מן ההיחור כדי שלא יבא לידי איסור, והכל לפי מה שהוא אדם צלוחה שעה ובלבד שיהיה כונחו לשמים והיינו ג"כ קדש עלמך צמותך לך עפ"י המותר הוא מקדש על עלמו שלא יבא לידי איסור וגם אם עושה לכוונה זו הוא עבודה לפס ציה וביט ועקדש עלמו והנן.

איש אמו ואביו תראו וגוי עעס קמיכות מלוה זו לקדושים תהיו עיין צהיח כי כל הנוטח עלמו צעריות וצנה כבוד אביו ואמו שיאמרו ארור שזה ילד וכו' עיע ועפ"י דבריו נ"ל סיפא דקרא וחת שנתותי חסמורו כי צחול ערורים ועטכחה עון ומשאיכ צטיק טעמאקספס ועטייליס צעוסד, חופן צי עפ"י המצומח צומח כל מן דמדצק צהיכתח ציומח דחול וכו' והנן, גם נ"ל עפ"י מ"ש סס דודת יסוד ג"כ נקרא שנה וצנה עלול לחטא זה יוחר ולריך לשמור מחד והנן, ועיין מה עפ"י האלשיך צפרשת אחרי על מואמר עקביה ודע לפני מי אהה עתיד ליהן דין וחשבון לפני מתייה תקציה לכל יפנה אדם אחרי מחשבות לבו ע"כ אמר לפני מי וכו' כי אף שהחטא הוא רק צמחשנה ולא צמועל מה שלא היה קשה אם היה צין אדם לחצירו כי אינו יודע מחשבותיו אבל הוא קשה למעשה החוקר לצ עייש, וכל לצאר עפ"י וחת שנתותי חסמורו כמ"ש שמוחה שהס פנויס הס ומתאקספס צמחוק וקלות ראש והחערצוח ואף שלא יחכן אז ועשה העבירה צפרקוס מ"ש מ"די תהור לא ילא ואף שאינו מתיירא מפני הדין שלמעשה שאינו יודע מחשבה לזה אמר אני ה' החוקר לצ וצחן כליוה וחופש כל חדרי צען ויחפשו צמוזמות זו חשבו, אף טאוהיע עוסקין הכל צהנל לזה אמר אלתיכס ר"ל דייכס צמו צפרטי צמוקוס אחר ורק אחכס ידעתי וגו'. וגם כוון למ"ש האלשיך סס צמוק דבריו על המעשה ח"ל שאינו מוטל ענדיו לחקור ולדרוש, ור"ל כי אז מועיל שחר, אבל הוא צעלמו ימ"ש הדין ולא יקח שחר ולא יועיל הון ציוס עצרה, ולהקציר רק אחכס ידעתי וגו' כי רק הס אשר עלו צמחשנה, וידעתי לשון ידיעה ולשון חיצה צתחילת המחשבה שהס תכלית כונה הצריחה וחיו מקלקלין המכיוון משאיכ אוהיע שהס כמוץ ולכך לא נקראו העונדי כויס כצרייס כצומח צמורת אונז (קלח ג' גבעול ג' צמוק הנבעול הזה צמיש צסס ר"ח ומה עפ"י צו עייש, ועפ"י יונן אמרס (עירוצין י"ג) נ"ח היה לו לאדם שלא כצרה, ר"ל אם לא היה תכלית הנוכחון צצריחה ט"ז לא היו מקפידין אחריו כיכ, ועכשיו שצצרה יפמשש וצעשיו אם אינו מקלקל תכלית הנוכחון, ועכשיו יחורץ מה דקשה איך טייך נוח ועוב למי טחין לו מליחות, ולמיש איש וק"ל.

ואת צנתותי חסמורו פרטי קמך שנה לאורח אב לומר ואתם

המזרחי דלפיז היו לו להקדים שנה למורח כדעלינו צפרשת ויקהל סהקדים שנה למלאכה המטכן עיש וכ"ל דכותה ספסוק לומר איש אמו ואביו תראו שהיא מלוה טענייה וחת שנתותי חסמורו שהיא הקיית הכל יהיה צעבור ח"י ה' ולא צעבור חקי הטענע ולא צעבור נקשה המנוחה, ומעילא נלמד דאין לעשות ר"ן האב נגד כבוד המקוס ועמילא מיושב קושיה המזרחי דהכח לאי חזרה על עלס הדצר קאי רק שתייה רק צעבור ח"י ה' ולכך הקדים מורח אב טעל זה לריך אזרה עפ"י לזה לפי שתייה טענייה ואיכ אדרצח מהקדימה ואזרה עליה טפי ט"ו דחיכו דוחה השנה וס"ת מתיכן מוכח דאיש אמו וגו' קאי על ח"י ה' דכחצ צתריה לזה פרטי מדקמ"ך מורח אב לשנה, והנן, ועיין צשפת אחה (ס"י ד' פ"ח) מה עפ"י על ולדקה תהיו לנו, ויתכן דההכח הנהוב טכיכ תהיו קדושים עד שלא יהיה המורח טל אביו ואמו מענין הטענע חלל ענין חקי ולכך וחת שנתותי חסמורו כפרטי משאיכ אם יהיו מקיימים מלך חקי הטענע יס לומר אף צמונגד לכבר המקיס, והנן.

ובקצרכם וגו' ח"י ה' אלתיכס פרטי ד"ן לפרע ואיני גונה מכס חלל נפשות וכו' נ"ל דהוא ע"ד שאמרו רז"ל אין צעל הרהמים פינע צנפשות תחילה אבל כאן ח"י ה' דהוא רחמים אלתיכס ד"ן ונמלא נועל נפשות והנן דנהפך הרהמים לדין חיו כמו שאמרו צנתות ענייס דמהפך הדין לרחמים, כמו שדרשו צהסקיפה וגו' וידיעת הפכים צטה והניח קרא ע"ד דנוחח יוחר כי ה' יריצ רינצ וגו' ע"ד עפ"י משרי אצצכחל (צפרשת משפטים) צפסוק כי חנין ח"י וכוו ספירשתי טס צמוזרות טל שנה מוטך הקרך וכו'. ומה יונן דכן הוא ג"כ הכונה צהפסוק ח"י ה' אלתיכס, דע"י טחני צעל הרחמים אהיה ד"ן וחיו אין מקיס לכוס והנן. **הוכח** תוכיח את עמיך ולא טשא עליו הטח יתבאר עפ"י טכי ציעיד ט"ש לאדם להוכיח לחצרו אם רוחה טעושה דצר טחיו הגון ומעילא דיהיה לו הוכחה צמטו דיאמר לעלמו לחצירי מתיחתי ואיך אעשה צעלמי הרעה הזחה עכ"ד, והיינו הוכח צמה שתיכ"ח את עמיך ולא טשא עליו חטא ר"ל שלא חוכל לסציל עליו חטא וכטיכ עליך והנן זה.

א"י הוכח תוכיח רק שלא טשא עליי הטח עיין שלא יהיה משוגג מוזר על ירך כמו שאמרי רז"ל כסס טמלוה לומר דצר הכשוע, כך מלוה שלא לומר דצר טחיו נשוע והנן, (עיין ריש פי דצריס).

ואהבת לרעך כמוך וגו' יתבאר דהנה לכאורה יקשה חלל היא חשנה הנתחלקת כקושיה העקריס לכך אמר ח"י ה' ר"ל הידוע דהוא אחר ומחשבתו כמשך חשנה חוסצו ישראל והנן, ח"י ח"י ה' המלוה על כך איכ אחת היא לקייס ליווי יתי והנן.

ל חאלכו על הדס חנה מה שדרשו רז"ל צמטת צרכות (נד)